

РЕШЕНИЕ

№ 6202

гр. София, 06.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪЗОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело №
20221110166167 по описа за 2022 година

Образувано е по искова молба на **В. Б. В.** против **З. Х. Х.** с правно основание чл. 127а, ал. 2 СК вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД за заместване липсващо съгласие на ответника за издаването на задграничен паспорт на детето за пътуване от Република България до страните членки на Европейския съюз, Швейцария, Сърбия, Северна Македония, Турция, Албания, Босна и Херцеговина и Великобритания, придружавано от майката **В. Б. В.**, ЕГН ***** или от упълномощено от нея лице с цел почивка до четири пъти годишно с продължителност на всяко пътуване за не повече от 14 /четиринадесет/ дни, за срок от 5 /пет/ години.

Твърди се, че след фактическата раздяла на родителите през 2018 г. ответникът е виждал сина си **А З.в Х.** около 5 пъти. Детето живее с майка, тя се старае да му осигури стандарт над средния, включително чрез възможности за пътуване. През лятото на 2021 г. поради липса на съгласие от ответника не е осъществила планирана почивка в Гърция. Той отказал разрешение за пътуване и до други дестинации, а впоследствие прекъснал и всякаква форма на комуникация. Изложеното е разбирането, че е в интерес на детето да има възможност да пътува, мотивира ищцата да предяви процесния иск.

В срока по чл. 131 ГПК особеният представител на ответника е

депозирал писмен отговор, с който допустимостта и основателността на иска.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се споделят доводите на ответника срещу допустимостта на предявения иск. Налице е смесване между процесуалната предпоставка за предявяване на иска, изразяваща се в твърдения за липса на съгласие от ответника за пътуване на детето в чужбина и материалоправните предпоставки да бъде уважен. В случая с исковата молба са изложени твърдения, че ответникът не е дал съгласие за пътуване на детето през 2021 г. до Гърция, а впоследствие и до други държави, като контакта между родителите е напълно преустановен, поради което майката не може да получи съгласие за пътуване. Това сочи, че са инвокорирани твърдения липса на съгласие между родителите относно пътуване на детето и иска е допустим.

По същество е основателен.

Не е спорно и от представеното удостоверение за раждане № 5939160481/16.08.2016 г. на Столична община, район „Подуяне“, се установява, че страните по делото са родители на детето А З.в Х., роден на 11.08.2016 г. в гр. София.

От ангажираните доказателства – показанията на свид. Гатова и социален доклад, изготвен от ДСП – „Оборище“, следва несъмнен извод, че родителите не могат да постигнат съгласие относно въпросите, свързани с пътуване на детето в чужбина и издаването на необходимите лични документи поради недаване на съгласие от бащата и отказване на всякаква комуникация с майката.

От социалния доклад се установява, че детето мечтае да отиде в Гърция за лятна почивка с приятелски семейства.

Съгласно чл. 127а от СК спорът между родителите за пътувания на децата им в чужбина и за издаването на необходимите лични документи за това се решава от съда по настоящ адрес на децата. Съобразно разпоредбата на чл. 76, ал. 1, т. 9 от ЗБЛД може да не се разреши напускането на страната на малолетни и непълнолетни и поставени под запрещение лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойница, попечители, като при разногласие между родителите спора се решава по реда на чл. 127а от СК.

Въпросът, свързан с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това при разногласие на родителите, е от категорията на спорна съдебна администрация, при решаването на който съдът прави преценка за целесъобразност. Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 1 от 3.07.2017 г. на ВКС по т. д. № 1/2016 г., ОСГК изискването за съществуването на конкретно защитен интерес на детето при на детето извън страната налага разрешението за това да бъде дадено за определен период от

време, в определена държава или в държави, чийто кръг е определяем (напр. държавите членки на Европейския съюз) или за неограничен брой пътувания, през определен период от време, но също до определени държави. Интересът на детето при дадено разрешение от съда за неограничено като период от време и място на пътуване в чужбина, не е защитен в достатъчна степен, защото не е извършена предварителна преценка на мястото, условията и средата, при които детето ще пребивава в даден момент, за да се прецени има ли конкретен и реален риск за детето. Освен това текстът на чл. 127а, ал. 1 СК сочи, че съдът се произнася само по отделен, конкретно възникнал между родителите спор, но не може веднъж завинаги да замени съгласието на родителя и да постанови неограничено по време и територия пътуване.

Възможните ограничения, при които съдът следва да разреши по реда на чл. 127а СК за пътуване на дете в чужбина без съгласието на единия родител, са само гарантиращите опазването на най-добрия интерес на детето, а това не може да стане, ако пътуването не е предвидимо във времето и пространството. Преценката, която съдът следва да направи в производството по чл. 127а СК, изисква да се съберат доказателства, включително и по служебен път (по аргумент от разпоредбата на чл. 127а, ал. 3 СК), не само относно фактите, обуславящи необходимостта от пътуване на детето извън границите на страната, но и относно мястото, условията и средата, при които то ще пребивава. Затова искането на разрешение за пътуване на детето извън пределите на страната следва винаги да е конкретизирано така, че да позволява събиране на необходимите доказателства за преценката за наличието на конкретно защитения интерес на детето при излизането му в чужбина.

По настоящото дело искането е достатъчно конкретизирано, за да изпълни формалните изисквания за редовност на исковата молба.

В производството по спорна съдебна администрация по реда на чл. 127а СК съдът не е обвързан от формулираното от молителя искане относно брой пътувания, период от време и определени държави. В рамките на заявеното искане с молбата по чл. 127а СК съдът разполага с власт да разреши конкретни пътувания в период от време, различен от първоначално заявения, и до определени държави, част от поисканите с молбата, или да разреши неограничен брой пътувания, но до определени държави. Водещи и най-важни при решаване на въпроса за заместване съгласието на единия родител за пътуване в чужбина са интересите на детето /в този смисъл Решение № 403/29.02.2016 г. по гр. д. № 6903/2014 г. на ВКС, IV ГО, Решение № 86/13.09.2016 г. по дело № 4685/2015 на ВКС, IV ГО, и др./.

Съгласно чл. 35, ал. 1, изр. 1 от Конституцията на Република България „всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели”, като според чл. 35, ал. 1, изр. 2 от КРБ „това право може да се ограничава само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и правата и

свободите на други граждани”. Правото на свободно движение в рамките на държавите-членове на Европейския съюз е гарантирано и от чл. 3, §2 от Договора за Европейски съюз.

Съдът приема, че в интерес на детето е да пътува извън територията на Република България с цел почивка и туризъм до четири пъти годишно с неговата майка или упълномощено от нея лице за срок от 5 години. По този начин ще придобива впечатления от други държави и ще се разширява неговия мироглед. Ще може да общува със свои връстници, близки и роднини. Това ще има положително развитие на личностното му развитие. Не се констатира вероятност детето да бъде поставено в риск. Поискани са пътувания до държави, които са страни по Хагската конвенция за гражданските аспекти на международното отвлечение на деца. Не се установява майката да има намерение да променя местоживеенето на детето извън страната. Тя е трудово ангажирана и със стабилна социална среда в България.

С оглед приетите за установени по делото факти, първоинстанционния съд приема, че е налице и нужда у детето да пътува свободно с майка си или упълномощено от нея лице до държавите - до страните членки на Европейския съюз, Швейцария, Сърбия, Северна Македония, Турция, Албания, и Великобритания, придружавано от майката В. Б. В., ЕГН *****.

Относно Босна и Херцеговина, макар страна по Хагската конвенция за гражданските аспекти на международното отвлечение на деца от 25 октомври 1980 г., доколкото ищцата не поддържа искането в тази част, не следва да има произнасяне.

Съдът приема, че заместващото съгласие на бащата следва да бъде дадено за поисканите от ищцата цели – почивка, както и да бъде разширено с цели, които биха били в интерес на детето - екскурзия, посещение на близки, обучение, културни или спортни прояви, състезания, лечение. В интерес на детето е да бъде определен срок до 5, с ограничение до четири пътувания пъти годишно с продължителност на всяко за не повече от 14 /четиринадесет/ дни.

По искането с правно основание чл. 127а от СК, вр. с чл. 76, ал.1, т. 9 от ЗБЛД- за замества съгласието на единия родител за издаването на паспорт по реда на ЗБЛД на детето:

Искането за издаването на лични документи /паспорт/ на непълнолетното дете за пътуване извън пределите на Република България, съдът, намира, че е последица от решаване на въпросите за пътуване на детето извън страната до

посочените дестинации. С оглед приетите за установени в настоящото производство факти по делото, е налице основание да бъде заместено съгласието на бащата за издаване паспорт на детето да пътува извън страната.

По предварителното изпълнение на решението:

Съгласно чл. 127а, ал. 4 СК може да бъде постановено предварително изпълнение на решението.

Настоящият състав намира, че са налице предпоставките за допускане на предварително изпълнение на решението, тъй едно от нещата, които детето е посочило при социалното проучване, че най-силно желае, е да прекара дни от лятната ваканция в Гърция заедно с деца от семейния приятелски кръг. Доколкото настоящото производство е образувано през 2022 г. и поради липсата на данни за адреса на ответника е продължило повече от година и четири месеца, а при въззивно обжалване е възможно да достигне 2 години до окончателното му приключване, съдът намира, че е в интерес на детето да бъде допуснато предварително изпълнение на решението, за да не бъде осуетена възможността му за пълноценно пътуване в чужбина и желаната лятна почивка и през настоящата година.

Претенция за присъждане на сторените по делото разноски не е заявена от страните, поради което съдът не дължи произнасяне по отговорността за разноските в настоящото производство.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ЗАМЕСТВА СЪГЛАСИЕТО на бащата **З. Х. Х.**, ЕГН *****, за пътуване на детето **А З.В Х.**, ЕГН *****, извън пределите на Република България до страните членки на Европейския съюз, Швейцария, Сърбия, Северна Македония, Турция, Албания и Великобритания, придружавано от майката В. Б. В., ЕГН ***** или от упълномощено от нея лице с цел почивка, екскурзия, посещение на близки, обучение, културни или спортни прояви, състезания, лечение до четири пъти годишно с продължителност на всяко пътуване за не повече от 14 /четирнадесет/ дни, за срок от 5 /пет/ години на основание чл. 127а, ал. 2 от СК.

ЗАМЕСТВА на основание чл. 127а от СК във вр. с чл. 76, ал. 1, т. 9 от ЗБЛД, **СЪГЛАСИЕТО** на бащата **З. Х. Х.**, ЕГН *****, за издаването на паспорт по реда на ЗБЛД на детето **А З.В Х.**, ЕГН *****.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийския градски съд в **двуседмичен срок**, считано от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____